

Изх. № 04-00-47 / 27.09.2013 г.

**ДО
Г-ЖА ЗИНАИДА ЗЛАТАНОВА
ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ,
МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО И
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ
ЗА ТРИСТРАННО СЪТРУДНИЧЕСТВО**

ОТНОСНО: Проекти на закони за изменение и допълнение на данъчните закони, внесени за обсъждане в НСТС

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ЗЛАТАНОВА,

БСК подкрепя всички промени, насочени към усъвършенстване на данъчното законодателство, подобряващи средата за функциониране на българските предприятия в условия на продължаваща икономическа криза и съпоставимост с условията, при които работят предприятията в ЕС. По внесените законопроекта изразяваме следното актуализирано становище във връзка с взетото решение на НСТС на 24.09.2013г.:

1. Във връзка с предложените промени в ЗДДС за въвеждане на т.нар. "касова отчетност" на среща със зам. изп. директор на НАП на 26.09.2013г. представители на БСК изложиха част от проблемите при въвеждането и функционирането на предложената схема. Аргументите в [приложение №1](#) обосновават необходимостта от подготовка на оценка на въздействие, доколкото административната тежест, която ще бъде наложена върху бизнеса, далеч ще надхвърли ползите за малките предприятия, приложили "облекчения" режим. При вземане на евентуално решение следва да се обсъди възможността и за въвеждане на преходен период за предварителна подготовка на задължените лица – търговци и данъчна администрация, вкл. за настройване на използвани програмни продукти, счетоводно отчитане и др.

2. Подкрепяме и становището на Българска асоциация по лизинг с оглед последващо обсъждане и приемане по целесъобразност на отправените предложения ([прил. 2](#)).

3. Други промени в ЗДДС:

3.1 Промяна на уредбата на предварителните обезпечителни мерки по чл.121 на ДОПК чрез въвеждане на ясни, точни и изчерпателни критерии за налагане и определяне на максимален срок за удължаване на тези мерки от съда.

3.2 Следва да отпадне чл.160, ал.4 от ДОПК, като се даде възможност на съда при предоставяне на документи в хода на съдебното обжалване на ревизионните актове решаващият орган да върне преписката за нова ревизия със задължителни указания за нейното извършване. Така административният орган - съответното ТД на НАП, има възможност да прецени представените документи пред съда и те да бъдат оценени с оглед изискванията на счетоводното законодателство.

3.3 Промяна на чл.177 от ЗДДС, който предвижда да се търси отговорност от всеки доставчик за дължимия и невнесен данък от друго лице, доколкото е ползвало право на приспадане на данъчен кредит. Солидарната отговорност, разбирана като търсене на едно и също данъчно задължение от няколко търговци по една и съща сделка (каквито случаи се срещат в практиката), не е регламентирано в европейското законодателство. Текстът на чл.177 от ЗДДС би следвало да е съгласуван и с чл.205 от Директива на Съвета 2006/112 ЕО съгласно която е позволено законодателството на всяка отделна държава членка да уреди солидарната отговорност за плащане на ДДС. Но тази солидарна отговорност възниква само и единствено за лицето платец на ДДС и това, което е получател на стоката или услугата по съответната доставка. В Директивата не се посочва ситуация, в която солидарната отговорност за плащане на ДДС да се поема и от други – предходни или последващи получатели на тази доставка.

3.4 Следва да се промени чл. 85 на ЗДДС, според който „Данъкът е изискуем и от всяко лице, което посочи данъка във фактура и/или известие по чл. 112“. При влязъл в сила ревизионен акт, по който е отказано правото на данъчен кредит, поради неправомерно

начислен ДДС по чл. 70, ал. 5, това следва да доведе до корекция на начисления данък от доставчика (издателят на фактурата). По този начин отпада опасността за несъбиране на дължими вземания на бюджета, а прилагането на чл. 85 е нецелесъобразно и нарушава неутралността на ДДС.

3.5 Спешно създаване на публичен регистър, от който фирмите да могат да проверят своите доставчици – ангажимент, поет от НАП.

3.6 Спешно създаване на специализирана комисия към МФ и НАП, която да разглежда случаите, при които фирмите, получили ревизионни актове поради посочените проблеми, са принудени да търсят правата си по съдебен ред в Република България и международните съдилища. В тази комисия фирмите да имат възможност да получат коректна помощ.

4. Представяме и предложения за допълване на чл. 28 и чл. 50 на ЗДДС за стимулиране на износа през свободните зони ([прил. № 3](#)), подготвени от Асоциация на свободните зони в България, чрез въвеждане практика на други страни-членки на ЕС и увеличаване на контрола от страна данъчната и митническа администрация, както и обосновка на необходимостта от промени за подобряване на режима за облагане с ДДС при получателят на доставката на отпадъци от черни и цветни метли, представени от БСК, БАМИ, БАР, АРИ, БК „Феникс Ресурс“ от 27.09.2013г. ([прил. № 4](#)).

5. Отново настояваме за преразглеждане на противоконституционния чл. 67, ал. 2 на ЗМДТ, който дефинира таксата за битови отпадъци като втори имуществен данък, дискриминира бизнеса спрямо физическите лица, създава условия за необосновани различия на приходите и разходите на тон третирани битови отпадъци между общините (от 30 до 600 лв. на тон) и за паралелно финансиране на дейности по третиране на отпадъците и несвързани функции и задължения на общините. Следва да бъдат внесени промени на реда и основата за определяне на таксата за битови отпадъци единствено на основата на количеството генерирани, събрани и третирани битови отпадъци.

6. По ЗИД на ЗКПО. §1 (чл. 184): Подкрепяме намалението на прага от 35% на 25%, с което се разширява обхвата на общините с висока безработица, в които се ползва правото на преотстъпване на корпоративен данък.

Същевременно, по новата т. 2 предлагаме да се обсъди предлаганото ново изискване за поддържане на „не по-малко от 30 работни места“. Това ще ограничи възможностите на дребните производители като реално се прекратява данъчното облекчение за тях, а това са общините с висока безработица, където основно е дребен бизнес. Това може да увеличи и риска от напускане от тези общини и да доведе до нарастване на безработицата. Това ограничение може да се прилага за големите фирми откриващи предприятия в такива общини.

7. По ДОПК:

7.1. БСК споделя основните принципи за функциониране на т.нар. фискален контрол. Това ще ограничи незаконния трафик на стоки и укриването на ДДС. Същевременно, намираме, че някои разпоредби следва да бъдат преразгледани много внимателно, за да не нарушат нормалната икономическа дейност в страната.

7.2. По §1 от Законопроекта: В чл. 12, новата ал. 2, т.3 и 6, съгласно които органите по приходите имат право да „извършват проверка на превозваната стока“ и да „поставят и отстраняват технически средства за контрол на транспортното средство“. Тези действия е необходимо да се синхронизират с изискванията при митническия контрол и митническите разпоредби, съгласно които каквото и да е нарушение на пломбите, от когото и да е, се санкционира. Затова още тук, в ал.2 следва изрично да се запише, че фискален контрол не се извършва, когато стоката е под митнически режим, като предлагаме в основния текст се добави израза „с изключение на движението на стоките под митнически режим“, като ал.2 придобие вида:

"(2) Орган по приходите, оправомощен да извършва фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск, с изключение на движението на стоки под митнически режим, при спазване на разпоредбите на този кодекс, освен правомощията по ал. 1 има и следните правомощия:"

7.3. В законопроекта не са регламентирани задълженията на този контролен орган.

7.4. По в §2 от Законопроекта, в чл. 13, новата ал.2, т.4, съгласно която водачът на МПС е длъжен да уведоми лицето за фискалния контрол и за задължението му за присъствие на мястото на получаване на стоката. Това не следва да е задължение на водача на МПС.

Уведомителният режим следва да бъде задължение на органа по приходите, извършващ фискалния контрол. От водача може да се изисква единствено предоставянето на информация за лицето получател/купувач, в т.ч. координати за връзка. Предлагаме т.4 да придобие вида:

„4. да уведоми и предостави информация на органа по приходите за лицето, посочено като получател/купувач на стоката. Органът по приходите уведомява лицето за извършения фискален контрол върху движението на стоката и за задължението му да присъства на мястото на получаване/разтоварване на стоката;“

7.5. По новата ал.4 на същия чл.13 в ПЗР следва да се изясни терминът „лица, придружаващи стоката“,

7.6. Не е ясна транспортната схема при фискална проверка. Ако е на местата за фискален контрол, това ще налага ли отклонение от маршрута на движение на стоката? Колко време ще отнема и контролът? С какво този режим гарантира, че няма да се затрудни икономическата дейност и спазването на договорните отношения, особено що се отнася до сроковете на доставка.

7.7. По в §3 от Законопроекта: Новият чл. 121а, ал.1, т. 4 позволява незабавно налагане на обезпечителни мерки върху имуществото на получателя/купувача, при това в условията на хипотеза за възникване на евентуални вземания за данъци в случай, че водачът на МПС не се яви на мястото на разтоварване на стоката.

Не следва едно лице да търпи санкции, заради действия или бездействия на друго лице. При това, обичайно, водачът на МПС е служител на друга фирма - на продавача или на превозвача на стоката. Това основание за налагане на санкция на невиновната страна следва да отпадне. Същото се отнася и за т.3. Изобщо не може да се вменява отговорност на лицето, което получава стоката. По-скоро отговорността следва да пада върху продавача/товарача.

Новият чл. 121а, ал.2 позволява налагане на обезпечителни мерки на получателя/купувача и при последвали разпореждания със стоката. Ал.2 следва да отпадне, доколкото е недопустимо продавачът/купувачът да отговаря по цялата верига на доставки и да носи отговорност за чужди задължения.

Новият чл. 121а, ал.3 има императивно действие. Това означава налагане на заповест и изземване на стоката, дори когато получателят/купувачът няма вина, например, за случаите на т.3 и т.4 на ал.1. Това е унищожително за бизнеса. Например, при бързо разваляща се стока един заповест и изземване на стоката означава погиване на цялата стока. Причината в разминаването, например, в килограмите може да се дължи и на различието в системи за теглене. Наред с това той не следва да носи отговорност и да търпи подобни санкции за действията на друг човек – водача на МПС.

7.8. По §4 от Законопроекта: В хипотезата на ал.4. на чл.127в (нов) може да попадне всеки търговец, ако по веригата на доставки има лице, извършвало измами с ДДС, тъй като за данъчната администрация той се приема за рисков. Тази разпоредба следва да се прецизира, като недвусмислено се посочи, че се отнася единствено и само до лице, извършило измама с ДДС, т.е. „участвало в“ се замени с „извършило“.

- ал.9 на чл.127в следва да се допълни с екземпляр от протокола и за купувача за пълнота и по-голяма сигурност. Предлагаме накрая в текста на ал.9 след думите „водача на транспортното средство“ да се добави израза „и на получателя/купувача.“

- ал.10 и ал.11 на чл.127в също са много проблемни, като тежестта отново пада върху купувача, дори и да няма вина. Той може да не иска излишното количество, ако има такова, но ако е по-малко натоварено, какво става? При това ал.10 е императивна – стоката се задържа при несъответствие. Тук се отнася също така и казаното по-горе относно новия чл.121а, ал.3.

7.9. по §5 от Законопроекта в чл. 143е новата ал. 6 следва да се прецени дали така се заобикалят разпоредбите на чл.143р, с които се дава право на местен орган да откаже информация.

7.10. Предлагаме в чл. 32, ал. 1, регламентиращ връчването на съобщения в административното производство чрез прилагане към досието и в чл. 42, ал.1 към ревизираните и или проверявани лица, да бъдат включени и „упълномощени лица с право на разпореждане с банковите сметки на дружеството, които не са открити на адреса на кореспонденция и на постоянните им адреси“. По този начин се разширява кръгът на лицата, спрямо които може да започне производство, да бъде изискано съдействие от МВР за издирване, за осигуряване на достъп до подлежащ на контрол обект или за извършване на претърсване, или изземване на

документи. В чл. 42, ал.1 следва да се добави и допълнително правомощие на органите по приходите да изискват *съдействие от МВР за издирване на лица*, които не са открити на адреса на кореспонденция и на постоянните им адреси. По такъв начин се увеличават възможностите за ограничаване и разкриване на злоупотреби с ДДС от страна на основни инициатори на схемите и свързани с тях упълномощени лица с право на разпореждане с банковите сметки на съответните търговци.

7.11 Предлагаме следната редакция на разпоредбата на чл.87, ал.9 от ДОПК:

„Чл.87. (9) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Регистрираното лице има право на електронен достъп до цялата информация, съхранявана в данъчно-осигурителната му сметка, по ред и начин, определени със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите“.

С предлаганата промяна се създава правна възможност данъчно задължените лица да имат пълен достъп до информацията в данъчно-осигурителната си сметка, съхранявана в системата на НАП. Това е продиктувано от липсата на преклузивен срок за погасяване на данъчни задължения по давност от една страна и, от друга - необходимостта за подаване на искане за погасяване по давност на задължения възникнали преди 01.01.2008 г., тъй като много данъчно задължени лица не знаят за тяхното съществуване, поради липса на пълен достъп до нея.

Приложения:

- [Прил. № 1](#) - Становище по проекта на ЗИД на ЗДДС за въвеждане на т.нар. „касова отчетност на ДДС“
- [Прил. № 2](#) - Становище и предложения на Предложения на Българска асоциация по лизинг по ЗИД на ЗДДС
- [Прил. № 3](#) - Предложения на Асоциацията на свободните зони за допълване на чл. 28 и чл. 50 на ЗДДС за стимулиране на износа през свободните зони
- [Прил. № 4](#) - Предложения за подобряване на режима за облагане с ДДС на доставки на отпадъци от черни и цветни метали

С УВАЖЕНИЕ,

БОЖИДАР ДАНЕВ

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ПРЕДСЕДАТЕЛ

КОНЦЕПЦИЯ НА МФ И ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА ВЪВЕЖДАНЕ НА РЕЖИМ НА
Т. НАР. „КАСОВА ОТЧЕТНОСТ НА ДДС“

Основни проблеми при прилагане на концепцията:

1. Изготвяне на дневници по ЗДДС

Съгласно действащите разпоредби на 1л. 124, ал.2 от ЗДДС, регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, както и отчетите за извършените продажби по чл. 119 в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени. В повечето предприятия процесът е напълно или частично автоматизиран.

С предвидените изменения в дневника за продажбите ще се включват само тези фактури издадени през данъчния период (месеца), по които е получено пълно или частично плащане в този период (или до датата на изготвяне на дневника – не по-късно от 14-то число на следващия месец?!). От това следва, че при изготвяне на дневника за продажби, предприятието ще се наложи да идентифицира 3 вида издадени фактури за извършени доставки:

- С получено пълно плащане – отразяват се в дневника;
- С получено частично плащане – отразяват се в дневника, с изчисляване на коефициент на изискуемия данък;
- Неплатени доставки – не се отразяват в дневника.

В концепцията не се разглежда хипотеза при продължително просрочие на плащането, докога една неплатена фактура е възможно да не бъде отразена в дневника за продажбите.

По същият начин този проблем се наблюдава и при дневника за покупките, когато регистрираното лице е получило доставка (фактура) от доставчик под режим „Касова отчетност“. От гледна точка на възникване на правото на приспадане на данъчен кредит отново ще се открият 3 вида документи:

- Напълно разплатени – отразяват се в дневника за покупките, а данъка се посочва в пълен размер;
- Частично разплатени - отразяват се в дневника за покупките, с изчисляване на коефициент на правото на приспадане на ДК;
- Неразплатени покупки – не се отразяват в дневника.

Значително се усложнява процесът на изготвяне на дневниците по ЗДДС. Автоматизираното изготвяне на дневниците става почти невъзможно, защото за всяка доставка трябва да се провери наличие и размер на плащането. Това предполага паричните сметки на предприятието да са напълно осчетоводени преди изготвяне на дневниците по ЗДДС.

В обичайната търговска практика често се случва да се извършват/получават плащания по няколко издадени фактури, без да се конкретизира за коя доставка се отнася плащането. Това допълнително ще затрудни изготвянето на дневниците при доставчика и при получателя.

В чести случаи остават спорни и/или неуточнени суми по плащанията, за които не става ясно към кой данъчен документ и кога ще бъдат отнесени, респективно - включени в дневниците по ДДС.

Предприятията, които ползват услугите на счетоводни фирми, ще имат по-големи месечни разходи за счетоводно обслужване. Бизнесът ще извърши значителни разходи, за настройка на счетоводните си продукти и ERP-системи. Промяната ще засегне всички регистрирани предприятия по ЗДДС, не само тези, които ползват облекчения режим.

Срокът за подаване на справка-декларация и дневниците по ЗДДС задължително следва да се удължи. В концепцията не е предвидена такава стъпка.

Не са разгледани и случаите, при които начисленият данък във фактурата се плаща разсрочено, както е при не малка част от лизинговите договори. Данъкът се начислява на датата на данъчното събитие, но се заплаща на части, заедно с вноските по лизинга, в някои

случаи в продължение на 5 години. Ако вноската се извършва месечно, получателят и доставчикът ще трябва да отразят една и съща фактура в дневниците си за покупки и продажби в продължение на 60 данъчни периода!?!

2. Ревизионни процедури

Въвеждането на режима на „Касова отчетност“ ще усложни ревизиите по ЗДДС и ще удължи непредвидимо сроковете за извършването им.

Понастоящем се обръща внимание основно на фактурите за покупки и ползвания данъчен кредит, тъй като всичко фактури за продажби се отразяват в дневника за месеца, в който е издадена фактурата. С новите изменения за всяка издадена или получена фактура за доставка ще е необходимо да се установи наличие на пълно/частично плащане, с оглед правилното и отразяване в дневника. Сроковете за възстановяване на ДДС значително ще се удължат.

3. Намаляване на междуфирмената задължнялост

Промяната в изискуемостта на данъка към датата на плащане, вместо към датата на данъчното събитие, е предпоставка предприятията да не търсят вземанията си навреме, тъй като няма да са длъжни да внесат в бюджета начисления във фактурата ДДС, ако не са получили плащането. Възможно е обемът на просрочените вземания и сроковете за тяхното погасяване да се удължат, вместо да се съкратят.

4. Атрактивност на режима

Предприятията, които прилагат „стандартна отчетност на ДДС“, ще избягват доставчици, които са в режим на „касова отчетност на ДДС“, поради ограниченията във възникването на правото на приспадане на данъчен кредит, по-усложнената отчетност по ДДС, задължителното разплащане по банков път и удължените срокове за ревизии при възстановяване на данъчен кредит.

Не малка част от предприятията, които отговарят на условията, ще се въздържат от регистрация по режим „касова отчетност“, поради възможността да загубят част от клиентите си.

С УВАЖЕНИЕ,

БОЖИДАР ДАНЕВ
ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ПРЕДСЕДАТЕЛ